

[Indenrigsministeren.]

fysisk syge behandles under samme sygehusvæsen, er noget af ledetråden i det, der foregår her, og tillige at vi ikke ønsker fremover, at patienter på statshospitaler skal være det, man kalder andenrangspatienter; deres sygdom er fuldt så, hvad skal man sige, værdifuld eller i hvert fald ikke anderledes end anden form for sygdom.

Hr. Henning Jensen sagde, at der manglede bevillinger, og mente, at man kunne klare det bedre ude omkring i amterne. Jeg kan jo bare håbe, at den standard, som vi andre ikke har har været i stand til at give statshospitalerne gennem staten, må blive forbedret med årene.

Det er klart, at når man taler om bloktilskud, som hr. Henning Jensen og hr. Kaj Hansen var inde på, skal vi være meget opmærksom på, at der ikke netop ad den vej sker det, at man efterhånden bare lader kommunerne betale. Men lad mig sige generelt om bloktilskud i denne forbindelse, at her er der tale om de ca. 1.000 mill. kr. eller 1 mia kr., og disse bloktilskud på 1.000 mill. kr. bliver reguleret efter bruttofaktorkomkomsten, og så afhænger det i øvrigt helt af, i hvilken takt man i amtskommunerne udbygger. Udbygger man mere end det, der er stigningen her, kommer man selv til at betale — det er rigtigt, hr. Kaj Hansen — og hvis man gør det i takt med bruttofaktorkomkomsten og der ikke er stigning i den, ja, så bliver der ikke tale om betaling.

Hr. Jacob Sørensen var inde på spørgsmålet om personalet og sagde, det måske krævede forhandling med organisationerne. Jeg må hertil sige, at vi har forhandlet med organisationerne, og man er ikke nået længere end til at sige, at så må politimodelen anvendes; det vil altså sige, at hvis man ikke ønsker at overgå til ansættelse i amtskommunen, bliver man under staten, men med regning til amtskommunen. Men så er der ingen advancementsmuligheder, for der er nemlig ingen stillinger i statsregie, når det drejer sig om stillinger inden for statshospitalerne, efter at disse er overført til amtskommunen.

Hr. Jacob Sørensen var inde på, at vi så vidt muligt skulle have gennemført dette lovforslag i denne samling. Jeg vil meget appellere til, at det bliver gennemført i denne samling ikke mindst af hensyn til

budgetterne, ikke mindst af hensyn til amtskommunerne, som jeg ved at hr. Jacob Sørensen må være meget interesseret i qua tidligere formand for Amtsrådsforeningen.

Hr. Erlendsson gjorde nogle bemærkninger om amternes nødvendighed, om tjenesterejser og om statens krav om forhøjelse af standarder og normer. Lad mig sige, at med den måde at argumentere på, overhører jeg simpelt hen den slags bemærkninger, for jeg kan ikke se, at der er noget som helst hold i dem.

Når hr. Erlendsson i øvrigt siger, at så skal vi bare have primærkommuner af en sådan størrelse, at de kan klare det hele, må jeg gøre hr. Erlendsson opmærksom på, at så er der plads til 2 kommuner i Vestsjællands amt — så kan vi begynde at tale om folkestyre og indflydelse fra befolkningens side.

Jeg har ikke, hverken i lovforslagets bemærkninger eller hvad jeg i øvrigt har sagt, udtalt, at denne ordning bliver billigere, det tror jeg ikke på den gør. Men det, det drejer sig om, er ikke et spørgsmål om penge lige netop nu, det er et spørgsmål om, at de penge, der spares for staten, føres til amtskommunerne, og at sygdomsbehandling bliver integreret i det almindelige sygehusvæsen.

Jeg tror, hr. Gunner Baunsgaard gjorde sig skyldig i en fejludtalelse — jeg håber, det var en fejludtalelse — idet hr. Gunner Baunsgaard sagde, at med dette forslag får vi en bedre styring, en bedre prioritering og en bedre drift. For mig at se er det en kritik af direktoratet for statshospitalerne og af indenrigsministeriet. Dette direktorat og indenrigsministeriet har aldrig fået de bevillinger, som man ønskede, til statshospitalerne, har aldrig haft muligheder for at prioritere, som man gerne ville, har aldrig haft muligheder for at styre, som man gerne ville. Derfor synes jeg ikke, det er rimeligt med en sådan bemærkning, men jeg går ud fra, at den ikke skulle opfattes sådan, som jeg her har citeret, for det er simpelt hen sådan, at vi har manglet midlerne.

Hr. Hagen Hagensen var inde på nogle problemer om ægteskab og ægtepar, der flyttede fra hinanden; det er nogle af de ting, jeg meget gerne vil være med til at drøfte i udvalget, altså hvordan vi kan nå længere med hensyn til at klare disse problemer. Det